

Kelebek Mektupları 5

– DEMİRCİ · 27 Temmuz 2024

Kelebek Mektupları - 5

bir kelebek misali sevda
bir konar, bir göçer
göçtüğü yerde yanar, yanar
yeni bir sevdaya konana kadar

Hani hatırlıyor musun? Seninle ilk konuştuğundan bir hafta sonra bu konuda hata ettiğimi söylemiştim sana. O an ki sesin hala kulaklarımda; "Artık benimle konuşmayacak mısınız? Bak konuşmazsan küserim" demiştin ve o arada aşağı inerken "bana mektup yaz, bana şiir yaz" diyerek çocuklar gibi heyecanlanmıştın ve işte o zaman haksızlık etmemeliyim diye düşündüm kendi kendime. Açıkçası ben daha çok heyecanlandım, bu kız beni seviyor diye. O zaman yazdığım şiiri hatırlıyorum. Şiirin son kısmını anlamamıştın ve çok üzülmüştün. "Çünkü sen, sen olayı bilemedin" diyordum o son mısradan. Elbette o şiir yine kendime olan bir seslenmeydi...

İşte seninle tek sorunumuz buydu zaten. Senin gerçek benliğini ortaya koyamaman. Bunun için çok mücadele ettim kendi çapımda ama başaramadım. Çünkü en başta senin bunu istemen gerekiyordu. Beni anlama sorunu yaşıyordun, ama sen bunu bir sorun olarak görmüyor, hep bana kabahat yüklemeye çalışıyordun ve bu giderek nefrete dönüşüyordu. Öyle bir hal aldı ki artık ses tonumdan bile rahatsız olmaya başlamıştın. Asıl sorun bu değildi tabii ki. Asıl sorun senin bana, benim de sana ulaşamamamdı. Ben bunun için çaba harcıyordum ama sen bundan kaçırıyordun. Kaçarken de beni yaralamaya, elinden geldiğince daha fazla hasarla bırakmaya çalışıyordun.

Neyse, yazdığım şiire tekrar dönelim. Araya hafta sonu girmişti ve ben seni üzdüm diye vicdan azabı duyuyor, sana ulaşamadığım için kendi telefonuma mesajlar yazıyordum. Hatırlarsan yazdığım şiiri senden alarak yeni şiirinden birini okumuştum ve yanağına bir buse kondurmuştum. Nasıl bir duygudur, onu hangi sözcüklerle anlatayım sana bilmiyorum. Yazın kaynayan sıcağında serin dalgalara kendini bırakmak gibidir. Yüreğin mavi bir denizin su tazeliğindedir. Aşkta en güzel şey yarin yanağına masumca bir buse kondurmak değil midir zaten. Ama sonraları nedense kızmaya başladın. Sanırım kabahat yine benim başıma kalmıştı. Ama düşünsene, dünyanın en güzel şeyinden mahzun kalmak ne kadar acı. İnsanın içindeki o derin boşluk gidiyor böylesi anlamlı bir mutluluğa erişince.

Şöyle diyordum o kısa dörtlükte;

senin çocuk yanın vardı

bende sevgi büyüttü
çocuk yanın büyüdüğü
benim sevgim büyüdü
sen büyüdün, sevgim büyüdü
biz büyüdük
aman ha !
sevgim yaşlanıp ölmesin...

Büyük bir burukluk içinde söylemeliyim ki tüm duygularım gelip son mısraya dayandı.

Bunu bir anı defteri gibi düşünebilirsin. Dikkat ediyorum musun sanki karşımdaymışsın, sanki seninle konuşuyormuşum gibi bir durum var yazdıklarımda. Neden böyle bilmiyorum. Bir gün bunları okuyacağına dair umut mu var içimde, yoksa senin şahsında kendimle mi hesaplaşıyorum. Aslında her ikisi de doğru galiba. Gerçi pek önemi de yok zaten. Önemli olan bu yaşanmışların tekrar yaşanıyor muşçasına buraya aktarılması.

Seninle en yoğun tartışmayı yaşadıkdan, daha doğrusu seninle aynı ortamda sana uzak kalmanın verdiği hırsı sergilediğim o tutkulu davranışımın kaynaklı bana kızman ve beni aşağılarcasına tavrın ve tartışmamız ve mektup ve senin sonra bana "UNUT" diye mesaj yazman ve benim bu sözcükle umutlarımın yeniden dirilişi ve bunu sana belli etmemem. Bunları da şu dörtlülle ifade etmiş ve defterine yazmıştım;

bir kelebek misali sevda
bir konar, bir göçer
göçtüğü yerde yanar, yanar
yeni bir sevdaya konana kadar

Ne kadar kabul etmesen de bildiğim bir doğru var. Bu o kadar çok şey ispatlıyordu ki, sana belki çok sıradan gelebilir. Aslında sen de sıradan olmadığını kabul ediyordun ama bunu kabul etmek daha fazla sorumluluk isteyecekti ve sen de bunu kaldırabilme gücünde hissetmiyordun kendini. İlk verdiğim gülü son yaprağı çürüyene kadar çantanda her gittiğin yere beraberinde götürmen sırf çiçeklere olan aşırı sevginden olmasa gerek. Tartışmadan sonra kitaplarımı iade etmen, doğum günü hediyesi olarak aldığım kolyeyi çıkarman, artık sana yazdığım şiirleri kabul etmemen, daha önceden bir şeylerin var olduğunu ve onu bitirme çabasında olduğunun göstergesiydi. Yine her konuşmamızda bana oldukça çaba gerektiren bir sertlikte davranmaya çalışman, sanki sana ihanet etmişim gibi bir hisse sokuyordu beni. Bundan sonraki mücadelem ise kendi adıma olan kusurları telafi etmektir, ama sen buna da müsaade etmedin. Bunları bir şeyleri kanıtlamak için söylemiyorum, sadece bununla ilgili ne yaşanmışsa not etmek istiyorum. Yoksa çocukları andırarak şekilde sen şunu yaptın, ben bunu yaptım kavgasına girmek istemiyorum. Böyle bir tartışmaya girecek kadar da sen'cil değilim artık...

Gözlerinin güzelliğiyle yüreğinin masumluluğu arasındaki ince çizgide bağlandığım sevgilim. "BİTİRMEK" bazı şeyleri başlatmaktan daha kolaydır. Bitirışlerde kaçış vardır çünkü. Oysa başlayışta mücadele vardır. İradeni her şeyinle ortaya koymak vardır. Benim için de bitirişin başladığına inanıyorum, evet bitirmeye başlamak. Yine zoru seçiyorum. Bendeki kaçış değil. Bu yazdıklarımı da dikkate alırsak, elimden geleni yaptığıma inanıyorum.

bitirmekten söz ediyorum artık
oyunun son perdesi
türkünün son nakarat kısmı
nakaratlar tekrarlanır
ama mutlaka son bulur
ayrılık türküsü olsa da
Aşk'ın en derin acısı da
...

demir-ci